

PAŃSTWOWA RADA INFORMATYKI

Warszawa, 29 marca 1972 r.

Przewodniczący
Komitetu Nauki i Techniki
Prof. dr inż. Jan Kaczmarek
w miejscu

.W załączeniu przesyłam:

1. Protokół z inauguracyjnego posiedzenia Państwowej Rady Informatyki.
  2. Uchwałę w sprawach organizacyjnych przyjętą na tym posiedzeniu.
  3. Projekt wniosków z dyskusji.
  4. Projekty składu osobowego zespołów problemowych PRI
- z uprzejmą prośbą o zgłoszenie uwag względnie propozycji do materiałów wymienionych w pkt 3 i 4.

Brak odpowiedzi w terminie do dnia 10 kwietnia br. będę traktował jako akceptację przesłanych materiałów.

Sekretarz

/dr inż. Zbigniew Gałkowski/

*Sp
proszę o i, aby
mnie skontaktować
z zespołem
Prezesa
do KRSY 4. or. per.
KRSY
01 04 72*

ZPD - Białe w KRSI zom. 262
mkt. ...

1199 112
X. 00 112

A k c e p t u j ę :

/-/ Prof.dr inż.J. KACZMAREK
Przewodniczący Państwowej
Rady Informatyki

P r o t o k ó ł

z inauguracyjnego posiedzenia
Państwowej Rady Informatyki
w dniu 20 stycznia 1972 r.

Przewodniczący prof. dr Jan KACZMAREK

Mam zaszczyt i przyjemność otworzyć posiedzenie inauguracyjne Państwowej Rady Informatyki. Witam wszystkich członków Rady Informatyki, najwybitniejszych specjalistów z dziedziny budowy systemów informatycznych, jak też i budowy środków technicznych dla informatyki.

Ten naprawdę dynamiczny rozwój informatyki, jej wzrastające znaczenie dla efektywnego zarządzania, wymaga bez wątpienia systematycznego bieżącego śledzenia za rozwojem informatyki w całym świecie przez najbardziej fachowo przygotowanych przedstawicieli rozmaitych resortów, przedstawicieli nauki i techniki. Ci właśnie przedstawiciele zostali powołani przez Prezydium Rady Ministrów, rozporządzeniem z dnia 1-go września ub.roku nr 91 do Państwowej Rady Informatyki.

Mówiąc jak najkrócej, chodzi o to, żeby te najtrudniejsze sprawy informatyki były dyskutowane przez ludzi fachowych zanim będą podejmowane odpowiednie decyzje.

Ze strony Rządu oczekuje się, że Państwowa Rada Informatyki zajmie się sprawami kluczowymi i mówiąc nieco literacko - spełni funkcję sejmu informatyki. Podkreślam tutaj, że chodzi nie tylko o ocenę organów administracji państwowej, organizacji gospodarczych i technicznych - ale również o inspirację kierunków i programów działania.

W związku z tym, już sam akt powołania zwrócił uwagę członkom Państwowej Rady Informatyki na szczególnie ważne kierunki jej działania. Do tych kierunków powinna należeć analiza i opiniowanie wieloletnich, a mamy nadzieję, że w niedługim czasie także i perspektywicznych planów - rozwoju informatyki. Ponadto powinniśmy zwrócić szczególną uwagę na wypowiedzianie się w sprawie tworzenia krajowej sieci łączności, przystosowanej do rozwoju krajowego systemu informatyki.

Wysunąłem, zaraz po programach, sprawę sieci łączności nawet przed środkami, maszynami i urządzeniami - z tego powodu, że jest to warunek zasadniczy dla stworzenia tego, co nazywamy systemem krajowym. Jest to jeden z punktów całej naszej działalności w tym zakresie.

Dalej, musimy bez wątpienia dyskutować na naszych posiedzeniach sprawę rozwoju środków informatyki.

Innym z ważnych tematów jest zespolenie kadr, doksztalcanie, przekwalifikowanie, ogólnie mówiąc przygotowanie naszych kadr technicznych do opanowania efektywnego stosowania sprzętu informatyki.

Wreszcie podsumowaniem tego i w pewnym sensie przygotowaniem strategicznym dalekiego rozwoju będzie omówienie kierunków prac badawczych i rozwojowych na lata 1971-75. Jak Koledzy wiecie, istnieje już opracowany program uznany przez Biuro Polityczne i Prezydium Rządu jako program minimum, który powinniśmy realizować. Chciałbym tu przypomnieć niektóre tylko elementy tego programu, ponieważ szerzej będzie o nim mowa w pkt 2 porządku obrad.

Otóż właśnie nawiązując do krajowego systemu sieci informatyki mamy wśród czołowych zadań obecnej 5-latki pełne wyposażenie systemu statystycznego w środki elektroniczne i techniki przekazywania danych i techniki obliczeniowej. Jest to więc najobszerniejszy system informatyczny o zasięgu krajowym, główny strumień i źródło wszelkich danych. Mniejszy co do zakresu, ale równie ważny ze względu na funkcjonowanie naszego państwa posiadający swoją specyfikę będzie system gospodarki finansowej, a następnie system ewidencji ludności, czy też system informacji naukowo-technicznej, który będzie wymagał szczególnej uwagi, gdyż jest to system najtrudniejszy do zrealizowania.

Równoległe z tym musimy rozwijać, opracowywać i wdrażać systemy, które mają na celu funkcjonowanie działów o bardzo istotnym znaczeniu dla gospodarki, jak budownictwo, transport górnictwo, energetyka, przemysł maszynowy, handel.

W naszych zadaniach na 5-latkę znajduje się też stworzenie typowych systemów informatycznych dla zarządzania przedsiębiorstwami, kombinatami i zjednoczeniami przemysłowymi.

Zakładamy również początek wielkiego programu, który musi się rozwinąć w przyszłej 5-latce do wielkiej fali, jaka ogarnia całą naszą gospodarkę. W obecnej 5-latce przygotowujemy forpocztę tego programu, kilkanaście systemów automatycznego sterowania procesami technologicznymi.

Wreszcie na czoło wysuwa się także automatyzacja prac inżynierskich.

Z tych wyliczonych tytułów głównych kierunków działania widać, jak duży ogrom pracy czeka nas, jak wielu ludzi trzeba wciągnąć w przygotowanie i opracowanie tych systemów. Bez skoordynowanego i dobrze przemyślanego doboru sztabu ludzi do zaprojektowania tych wysiłków i pokierowania nimi, równoległe wykonywanie tych prac będzie prawie niemożliwe.

A więc stawiamy sobie taki cel w zakresie informatyki: jeżeli mamy osiągnąć dużą sprawność i efektywność zarządzania całą gospodarką, to niezwykle ważną rolę będzie spełniać ta praca sztabowa i nasz udział w Radzie Informatyki musi być wydatny, aby każde zagadnienie, które będziemy stawiali na porządku obrad Państwowej Rady, mogło.

znaleźć wszechstronne naświetlenie obiektywne i mogło przygotować podstawy do racjonalnej decyzji. Będziemy proponowali, ażeby zagadnienia były przedstawiane z góry w takim układzie, by byli rzecznicy i przeciwnicy danego przedsięwzięcia. Chcielibyśmy obradować w systemie oponenckim, jak to jest nazywane w Zw. Radzieckim, to znaczy, że oprócz referenta, który występuje z danym zagadnieniem, występują koledzy, którzy przygotowują się, jeżeli nie z przekonania, to z urzędu tak, żeby wskazać słabe strony danego przedsięwzięcia.

Poza tym powinniśmy sobie zdać sprawę, że zbieranie naszej Rady w komplecie nie będzie sprawą prostą, dlatego wysuwam do rozważenia propozycję organizacyjną, żeby w ramach naszej Rady wyłonić zespoły w sposób naturalny, w oparciu o zakresy zainteresowań, które by na bieżąco realizowały zagadnienia, o których wspomniałem na wstępie.

Liczba zebrań plenarnych jest przewidziana przeciętnie na dwa zebrania w ciągu roku. Wyjątkowo w bieżącym roku jest propozycja, ażeby odbyć trzy posiedzenia plenarne, ponieważ mamy jedno posiedzenie zaległe z ub. roku, które miało odbyć się w grudniu, ale ze względu na opóźnienia w powołaniu składu Rady sprawa przeciągnęła się na styczeń.

Propozycja odbycia w br. 3-ch posiedzeń jest uzasadniona dodatkowo poprzednią moją uwagą, że musimy przyjąć dość żywy nurt naszych prac, który będzie również charakteryzo-

wał działalność prowadzoną w zespołach wspólnych zainteresowań. Celowo nie wysuwamy nazw tych zespołów, chociaż mamy pewne propozycje, ale wolelibyśmy, żeby Towarzyse zgłaszali propozycje, jeżeli zgodzą się z tą koncepcją, żeby w ramach Rady działały zespoły.

Pamiętamy dobrze, że w okresie dużego naporu 1,5 roku temu w naszym kraju w zakresie informatyki były wysuwane koncepcje, które uważam za słuszne, żebyśmy stworzyli jakieś ujście dla inicjatyw tych wszystkich, którzy są bardzo emocjonalnie i patriotycznie w tym zakresie zaangażowani, którzy dostrzegają rozmaite nieprawidłowości, są naładowani energią czynu i chcieliby gdzieś te sprawy przedstawić. Jest zatem propozycja, ażeby przy Radzie albo raczej w łonie naszej Rady utworzyć klub dyskusyjny, całkowicie nieformalny, bez obowiązku brania udziału. Kto zechce, to przyjdzie w okresach, jakie ustalimy, i które będziemy uważali za realne, ażeby w swobodnej atmosferze można było prowadzić dyskusję.

Chcielibyśmy zapraszać specjalistów z zagranicy i naszych wybitnych twórców techniki, czy naukowców z dziedziny informatyki, publicystów, a także odbiorców informatyki.

Wydaje się, że w takich swobodnych dyskusjach osiągnęlibyśmy to, co nie zawsze udaje się na oficjalnych posiedzeniach, to znaczy, po prostu bardzo szczere wypowiedzi.

Jeżeli koledzy uznają za słuszny ten projekt, to proszę o wypowiedzenie się, a wtedy utworzylibyśmy klub dyskusyjny.

Proponujemy, ażeby skorzystać tu z pomocy pracowni prognostycznej Ośrodka Badawczego Informatyki, którego kierownikiem jest znany nam członek Rady, redaktor Stefan Bratkowski. W moim przekonaniu, byłby to bardzo dobry kandydat na gospodarza takiego klubu i sądzę, że miałyby znakomite materiały zarówno dla swojej pracy zawodowej, jak i tematy dla swojego pióra jak też i dla prac prognostycznych.

Powtarsam, że w sprawach organizacyjnych wysunąłem trzy propozycje: system obradowania metodą referentów i oponentów, utworzenie zespołów i stworzenie klubu dyskusyjnego. Skoro już mówię o sprawach organizacyjnych, to chciałbym zaproponować przynajmniej wstępnie w tej chwili, żebyśmy ustalili, co powinniśmy przedyskutować na posiedzeniach plenarnych jako punkty główne, nie zmniejszając możliwości dołączenia do tego także innych spraw.

Otóż wydaje się, że obecne posiedzenie jest przesądzone, ale drugie posiedzenie powinno być poświęcone szczegółowemu przedyskutowaniu i ocenie krajowego systemu informacyjnego. Może się mylę, ale takie jest moje odczucie indywidualne z rozmów z wieloma ludźmi, że istnieje mętne i niejasne pojęcie o tym, co to jest krajowy system informatyki. Nawet wśród fachowców w rozmowach wysuwa się róż-

ne definicje i przywiązuje się różne znaczenie do tego określenia, a więc chyba Rada Informatyki powinna się wypowiedzieć w tej sprawie jako najbardziej autorytatywna.

Druga, równie ważna sprawa, która zadecyduje w dużym stopniu o obecnej 5-letce i będzie podstawą powodzenia w przyszłej 5-letce - jest sprawa szkolenia kadr dla informatyki w zakresie zastosowania informatyki.

Być może, że jestem w błędzie wysuwając te dwa główne zagadnienia - i proszę kolegów, żeby w takim przypadku zechcieli sprostować moje propozycje i wysunąć inne główne zagadnienia.

Umówmy się poza tym co do jednej sprawy, mianowicie, że w przypadku, kiedy ktokolwiek z Kolegów będzie chciał inne tematy wysunąć na posiedzeniu Rady i będzie chciał zainicjować jakąś działalność Rady, zwróci się do sekretarza Rady Kolegi Gackowskiego, który w porozumieniu z Prezydium będzie starał się wprowadzić to do programu działania.

Przedostatnią sprawą, w moim wystąpieniu zagajającym, jest sprawa kontroli prac naszej Rady, a także sprawowania przez naszą Radę pewnych funkcji kontrolnych. Wydaje się, że to jest rzecz raczej rzadka, którą nieczęsto stosujemy: że jeżeli chcieliby kontrolować ^{inny} innych, to powinniśmy przede wszystkim kontrolować samych siebie. Dlatego wysu-

wam taką prośbę pod adresem Kolegów, żeby zechcieli zastanowić się i zaproponować, jaką formę samokontroli powinniśmy zastosować. Ze strony przewodniczącego chciałbym wysunąć to, co jest powszechnym zwyczajem, mianowicie, że podstawą kontroli powinno być sprawdzanie wykonania postanowień zapisanych w protokołach i uchwałach. Mam jednak wątpliwość, czy to będzie wystarczająca kontrola. Jest to kontrola z natury rzeczy formalna, a więc czy nie byłoby słuszne, żebyśmy się zastanowili nad formą kontroli merytorycznej. Nie chodzi tylko o odfajkowanie tego, co zrobiono, ale i o stwierdzenie, jak zrobiono i jaki to przynosi skutek. Być może, że zespoły mogłyby przejąć funkcje bardziej analityczne.

Ostatnia sprawa organizacyjna. Zgodnie ze statutem, ze względu na dość liczny skład Państwowej Rady Informatyki zaproponowano istnienie Prezydium. W skład Prezydium wchodzi przewodniczący, 2-ch zastępców, sekretarz i 3-ch członków. Przewodniczącego, zastępców i sekretarza powołuje Prezes Rady Ministrów, natomiast 3-ch członków Prezydium powinniśmy wybrać do składu Prezydium.

W związku z tym, kończąc moje zagajenie, chciałbym zwrócić się z prośbą do Kolegów o wysunięcie 3-ch kandydatów lub też więcej kandydatur, ażebyśmy spośród nich mogli wybrać 3-ch członków Prezydium.

Sekretarz PRI, dr inż. Z. Gackowski zaproponował, aby do Prezydium Rady powołać generała brygady Władysława Mroza, reprezentanta MON, prof. Stanisława Turskiego z Uniwersytetu Warszawskiego jako reprezentanta szkolnictwa wyższego i profesora Stefana Węgrzyna z Politechniki Śląskiej jako reprezentanta PAN. Ponadto tow. Dąbrowka podał kandydaturę prof. Zbigniewa Jasickiego.

Na wniosek Przewodniczącego, w głosowaniu jawnym postanowiono jednomyślnie powiększyć skład członków Prezydium do 4-osób. Jednocześnie też wybrano jednomyślnie wszystkich 4-ch kandydatów na członków Prezydium Państwowej Rady Informatyki. Po złożeniu życzeń, aby Rada spełniła pokładane w niej nadzieje ze strony Rządu i Kierownictwa Partyjnego punkt pierwszy porządku obrad uznano za wyczerpany. Zebrani zaakceptowali dalszy porządek obrad posiedzenia w następującym brzmieniu:

- omówienie planu rozwoju informatyki na 1972 r.,
- informacja o pracy Krajowego Biura Informatyki,
- wolne wnioski .

Profesor JASICKI omówił plan rozwoju informatyki na 1972 r. przesłany członkom Rady przed posiedzeniem.

dr Z. GACKOWSKI przedstawił informację o pracy Krajowego Biura Informatyki za okres od 1 marca ub. roku do końca 1971 r.

przesłaną członkom Rady przed posiedzeniem.

W dyskusji zabrali głos:

Prof. A. KILIŃSKI stwierdził, że bardzo cenna była sugestia ministra J. Kaczmarka w sprawie tworzenia zespołów nie tylko wyłącznie z entuzjastów informatyki, gdyż entuzjazm bywa często odwrotnością znajomości rzeczy. W strukturze zespołów należy uwzględnić grupy zainteresowanych, którzy mogliby stawiać wnioski nie tylko z punktu widzenia rozwoju techniki, ale i pod kątem widzenia ekonomiki, przesłanek logicznych i politycznych.

Nie jest to zbyt łatwe do zrealizowania, bo na ogół w Radzie obserwuje się mały udział osób kompetentnych do zabierania głosu w sprawie ocen ekonomicznych. Ważne również są i aspekty socjologiczne zagadnień informatyki.

W pracy Rady czy Zespołów powinno się przyjąć metodę dostarczania materiałów do dyskusji możliwie wcześniej, aby można się spokojnie z nimi zapoznać i przygotować do zabrania głosu na posiedzeniu. Nie wszystkie liczby z wypowiedzi na Radzie, dotyczące ilości poszczególnych maszyn czy urządzeń, powinny być podawane do opinii publicznej. Sama liczba maszyn czasem niewiele mówi, lecz ważne jest stosowanie i wykorzystanie systemów.

Niektóre dane z otrzymanych informacji wymagają jeszcze zweryfikowania. W sprawozdaniu i innych dokumentach nie

podano kosztów społecznych szkolenia. Nie uwzględnia się strat czasu na przejazdy i innych kosztów. Ważna jest ocena skutków działalności informatycznej w gospodarce narodowej.

W Radzie Informatyki reprezentowane są wszystkie resorty z wyjątkiem MOiSzkW, żaden z profesorów nie jest w stanie reprezentować Ministerstwa jako całości. Tę lukę należy uzupełnić.

Prof dr S. Węgrzyn ustosunkował się do planu rozwoju informatyki na 1972 r. Charakterystyczny jest fakt, że początkowo wzrost urządzeń techniki cyfrowej jest mały, a dopiero w połowie okresu 5-letniego wystąpi fala uderzeniowa tego sprzętu. Jest to prawidłowe, z tym zastrzeżeniem, że krzywa prac nad przygotowaniem stanowisk dla komputerów powinna mieć największe nasilenie w 1972 r. Prace nad tymi przygotowaniem wymagają dużego zespołu ludzkiego i czasu, zatem nie można koncentrować się tylko nad zagadnieniami zakupów, czy instalowania komputerów. Rada Informatyki powinna się zainteresować stanem przygotowań stanowisk pracy na przykład dla mini-komputerów.

Poza tym należy się zainteresować modelami zarządzania, które mają być przystosowane do wprowadzenia maszyn cyfrowych. Nie wszystko da się sprowadzić do modelu matematycznego.

Mr Alfons MYŚLIŃSKI - Na podstawie osobistych kontaktów oraz korespondencji z władzami terenowymi stwierdza, że rozwój informatyki w prezydiach WRN ma charakter chaotyczny, pozbawiony właściwego ukierunkowania.

W szeregu województw, zwłaszcza zachodnich, powstają ośrodki obliczeniowe typu szczątkowego, bezkomputerowe, w których opracowuje się systemiki. Istnieją, co prawda, terenowe zespoły koordynacyjne rozwoju informatyki przy prezydiach WRN, ale z uwagi na charakter społeczny ich działania, nie spełniają pokładanych w nich nadziei.

Zaistniał moment, by ^{pomóc} władzom wojewódzkim w ustawieniu informatyki. Z przedstawionych Radzie materiałów nie wynika zamiar zajęcia się tym zagadnieniem.

Popiera propozycję, by tematem następnego plenarnego posiedzenia Rady było zapoznanie się z Krajowym Systemem Informatycznym.

Gen. bryg. Władysław MRÓZ - Przekazane materiały, w związku z inauguracyjnym posiedzeniem Rady zostały przestudiowane z dużym zainteresowaniem w Sztabie Generalnym i zrodziły następujące odczucia:

- Sprawa opracowania koncepcji Krajowego Systemu Informatycznego jest b. pilna. Inne materiały takie jak np. 5-letni program rozwoju informatyki muszą się z tym systemem komunikować.

- Trudno dopatrzeć się w przedłożonych materiałach, jakie główne kierunki informatyki stawiane są na bieżącą 5-letkę. Systemy abonenckie /np. POLRAX, CYFRONET i in./ nie dają odpowiedzi, jakiej idei są one podporządkowane.
- Z przedstawionych materiałów wynika, że będziemy stosować w kraju różne komputery. Zachodzi pytanie, czy takie zróżnicowanie sprzętu podyktowane jest wyższymi względami czy wynikiem przeoczenia?
Różnorodność komputerów, występująca również w MON, powoduje duże trudności w technicznym utrzymaniu maszyn.
- Na stronie 11-ej mowa jest o maszynach typu Riad. Zapis ten jest niezrozumiały i wymaga odpowiedniego sprecyzowania.
Względy obronności kraju wskazują, że powinniśmy nastawić się na maszyny Riad. W ZSRR idą pełną parą prace nad tymi komputerami. Należy wiązać systemy w ramach krajów członków RWPG. Sprawa ta wymaga rozważenia. MON orientuje się na maszyny Riad. Maszyny z importu z KK powinny uwzględniać możliwość ich wykorzystania we współpracy z maszynami Riad.
- Trudno jest ocenić zadania na obecną 5-letkę z braku znajomości bazy, z jakiej startujemy.
Zachodzi obawa, że zainstalowane w kraju maszyny stanowią dekorację pomieszczeń i zastępują zwykle arytmometry. Na tę sprawę należy mocno zwrócić uwagę. Komputery powinny

rozwiązywać takie zagadnienia, jakich nie można rozwiązywać przy zastosowaniu innych, prostych urządzeń.

Dobrze byłoby wiedzieć i mieć większe rozeznanie na temat obciążenia komputerów na jedną, dwie i trzy zmiany.

- Liczba komputerów wzrasta i będzie wzrastać, natomiast stan obsługi technicznej parku maszynowego jest niepo-myślny, powodujący b. dużo trudności oraz straty materialne i straty nie dające się obliczyć.
- Dane dotyczące informatyki na obecną 5-letkę pozwalają na przypuszczenie, że orientujemy się na obliczenia auto-nomiczne. Zamierzenia nad budową KSI wymagają zaakcepto-wania tych zagadnień, które będą się wiązały z budową tego systemu jak np. kody, indeksy itp. Przeoczenie lub opóźnienie podjęcia tych prac nie pozwoli ruszyć prac nad KSI. Są to bardzo duże problemy, wymagające dużego nakładu prac.
- Dobrze, że prof. Kaczmarek widzi potrzebę analizy syste-mu szkolenia kadr. Szkolenie to ruszyło, za co należą się słowa uznania. System szkolenia nie jest jednak taki jakim chciałoby się go widzieć.
Szkolenie powinno być ujęte jednolicie w całym kraju: w szkolnictwie - w zakresie niezbędnym dla informatyki oraz w formie doskonalenia i przeszkalania pracowników

Bez takiego systemu nie zapewnimy rozwoju tej trudnej i perspektywicznej dziedziny.

Wobec występujących różnic w szeregu opracowań, celowym byłoby sprecyzować, jacy specjaliści występują w informatyce.

Koniecznym jest przekazanie szkolnictwu niezbędnej ilości komputerów dla celów szkolenia młodzieży, która przejmie od nas sprawę dalszego rozwoju informatyki.

Prof.dr Henryk GÓRECKI. Padały słowa, że komputery używane są u nas do dekoracji. Komputery na świecie rozwijały się w 2-ach kierunkach: dla celów nauki oraz dla celów zarządzania. Zainstalowana w Krakowie maszyna jest właściwie wykorzystywana i przynosi duże korzyści, choć trudne do obliczenia.

Przekazane materiały nie przewidują rozwoju informatyki od strony konstrukcji sprzętu np. pamięci.

Zastosowanie komputerów dla celów dydaktycznych powinno być nakreślone przez przedstawicieli resortu szkolnictwa, PAN i np. Instytutu Cybernetyki Stosowanej.

Stosowanie komputerów dla celów zarządzania jest tańsze od ich stosowania dla celów sterowania procesami technologicznymi, których barierą są małe zakłady produkcyjne.

Dysponowane przez nas metody matematyczne są opracowywane dla poszczególnych problemów. Nie ma natomiast metod optymalizacji określonych procesów, co jest wynikiem nienale-

żytego oprzyrządowania zakładów, występującym nawet w kombinatach przemysłowych oraz złego kierowania tymi zakładami przez ludzi. Zakład powinien dokładnie wiedzieć, na czym zaoszczędzi przez zastosowanie maszyn, w przeciwnym przypadku będziemy dysponować maszynami, lecz ich nie wykorzystamy.

Była mowa, że w krajach doświadczonych występuje mała sieć dużych maszyn. Jest to podyktowane dążeniem do uniknięcia kłopotów i kosztów związanych z transmisją danych. Duża sieć małych maszyn jest słabą stroną informatyki. W każdym bądź razie sprawa ta stanowi dylemat.

Była również mowa o podziale na hardware i software. Są możliwości korzystania z obcych programów i to za nieduże pieniądze. Jeśli chodzi o hardware - jest to problem trudniejszy, zwłaszcza dla celów sterowania z uwagi na brak przygotowania zakładów.

Doc.dr Andrzej ZIELIŃSKI. Organizacyjne rozproszenie informatyki w wielu resortach i placówkach naukowo-badawczych stwarza, że rola koordynacyjna KBI i KniT jest trudna i będzie się z biegiem czasu stawać bardziej złożona i kłopotliwa. Wraz z rozwojem informatyki będzie wzrastać rola transmisji danych. Może się nawet okazać, że zadecyduje ona o kompleksowych planach rozwoju informatyki. Warunkiem rozwoju transmisji danych jest rozwój sieci telekomunikacyjnej

co potwierdziły ostatnie decyzje Biura Politycznego.

Dylemat: czy stosować jednolite, czy różnorodne maszyny - musi być szybko rozstrzygnięty ze względu na rozwój systemów i zagadnienia transmisji danych, które mają wpływ na rozwój systemów np. zlokalizowanie systemu Cyfronet w Świerku, podczas gdy abonenci mają swoje siedziby w Warszawie, pociągnęło za sobą koszty ułożenia kabla w wysokości 30 mln zł i jest przykładem niekompleksowego opracowania koncepcji systemu z transmisją danych.

Tablica zawierająca problemy węzłowe, a mianowicie problem 06.5.1. podaje nieaktualne i mylące dane. W kolumnie 5-ej powinna być cyfra: " 80 mln zł", a w kolumnie 6-ej: "155 mln zł".

Mgr inż. Andrzej Dąbkowski - W tablicy problemów węzłowych pominięto bardzo ważny system planowania i zarządzania w budownictwie. Należy wprowadzić korektę do tego zestawienia. Celowym jest, aby jeden z zespołów problemowych Państwowej Rady Informatyki zajął się zagadnieniem upowszechnienia i umasowienia informatyki.

Obecny stan rzeczy powoduje, że w jednym resorcie wydaje się na opracowanie systemu 70-100 mln zł i stwierdza się, że te same prace prowadzone są w innych resortach.

Dużym utrudnieniem w pracy jest brak krajowej biblioteki programów. Łatwiej przeto jest dokonać wymiany programów między np. krajami - członkami RWPG, niż między resortami.

Sprawa ta wymaga uporządkowania m.in. z punktu widzenia ponoszonych kosztów.

Resort budownictwa zapewnił sobie dzięki utworzeniu laboratorium i uruchomieniu studiów podyplomowych dopływ kadr informatyków. Podczas, gdy dopływ ten wynosił w 1968 roku 200 - 300 osób, to obecnie sięga on liczby 3000 osób.

Mgr inż. Jacek Karpiński . Sprawa Jednolitego Systemu Maszyn jest równie ważna dla nas jak sprawa KSI. Pogląd na jednolitość parku maszynowego uległ poważnej zmianie. Na przykładzie krajów zachodnich jak i ZSRR można przyjąć pogląd, że jednolite systemy można realizować przy zastosowaniu różnych grup sprzętu.

Sprawa kodowania nie jest ostatecznie przeszkodą w realizowaniu jednolitego systemu maszyn.

Zagadnieniem JSM musimy zająć się z punktu widzenia konserwacji maszyn. Sprawa ta jest do rozwiązania przy założeniu stosowania 5-6 typów komputerów i ok. 20 innych urządzeń współpracujących wraz z transmisją danych o kilku modułach i przerzucenia ciężaru konserwacji sprzętu na producentów.

Przemysł krajowy daje 5-letnią gwarancję na maszynę K-202, obciążającą producenta.

Przedłożone materiały przewidują produkcję 20 szt K-202, podczas gdy zapotrzebowanie krajowe wynosi 60 maszyn.

Istnieje możliwość wyprodukowania tej ilości maszyn pod

warunkiem przyspieszenia prac nad utworzeniem samodzielnego zakładu produkcyjnego.

Doc. Romuald MARCZYŃSKI Wymaga uregulowania sprawa definicji "informatyki".

Bardzo ważnym zagadnieniem jest Krajowy System Informatyczny, który wymaga naukowego podejścia z uwzględnieniem możliwości kadrowych, sprzętowych, finansowych, socjologicznych itp. Koniecznym jest dobór pod KSI odpowiedniego sprzętu i oprogramowania. Mimo, że ZSRR wycofał się z koncepcji budowy u siebie KSI, prace nad tym systemem w kraju należy prowadzić, ale jednocześnie je przebadać.

Poza różnymi typami komputerów istnieją różne narzędzia programowe, wymagające ujednoczenia, co da większe korzyści niż ujednoczenie sprzętu. W tym zakresie brak jest podstawowych opracowań.

Materiały, ilustrujące współpracę KBI z wydawnictwami, są opracowane niestarannie i zawierają szereg luk jak i nieścisłości.

Szkolenie kadr powinno być prowadzone przez resort szkolnictwa, PAN i tego typu placówki.

Mgr inż. Jerzy GRADOWSKI. Zagadnienie JSM zostały potraktowane w materiałach zbyt ogólnikowo powodując nieprawidłowe skojarzenia. Prace nad JSM są poważnie zaawansowane i dotyczą ok. 170 typów urządzeń. W br. wychodzi pierwsza partia

maszyn R-20 i R-30. Duże trudności zaistniały w dziedzinie skojarzenia JSM z oprogramowaniem maszyn, ale i nad tym zagadnieniem rozpoczęto prace.

Wszystko to wskazuje na to, że JSM się rozwija i że należy z niego korzystać. Sprawa ta powinna być odpowiednio zaakceptowana w materiałach.

Ocena zawarta na stronie 11-ej materiałów jest niesłuszna. Skala opóźnień w pracach nad JSM jest różna, lecz mimo to osiągnięto dzięki JSM skok, jakiego dokonano w stosunku do maszyn II generacji.

Nie zgadza się z mgr inż. J.Karpińskim na temat traktowania jednolitości sprzętu. Trzeba tu uwzględniać różne punkty widzenia, a przede wszystkim interesy użytkownika.

W ramach JSM prowadzone są przygotowania organizacyjne do powołania organizacji generalnych dostawców, których zadaniem będzie pośredniczenie między producentem i użytkownikiem w zakresie sprzętu, obsługi gwarancyjnej, konserwacji i wymiany oprogramowania oraz szkolenia obsługi.

Prowadzenie jednolitej polityki sprzętowej jest zagadnieniem niezmiernie ważnym. Ponieważ sprawa ta nie znalazła odbicia w przedłożonych materiałach, powinna ona być przedmiotem odrębnego posiedzenia Państwowej Rady Informatyki.

Prof. dr Jerzy BROMIRSKI. Problemy techniczne rozwoju informatyki zostały pominięte w materiałach KBI.

Należy również uzupełnić te materiały postulatami w zakresie wykształcenia kadr niezbędnych dla istnienia informatyki.

Opracowanie Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Informatyki na temat koncepcji szkolenia wskazywałoby, że szkoleniem w kraju zajmują się jedynie ten ośrodek.

Wydaje się, że zagadnienie konserwacji sprzętu musi być ustalane centralnie. Obecny stan w tym zakresie kryje w sobie cechy partyzantki. Idea utworzenia Klubu Dyskusyjnego jest słuszna.

Powinna ona przyczynić się do zintegrowania środowiska informatyków. Budzi jedynie wątpliwości sprawa udziału w pracach tego Klubu członków Rady spoza Warszawy.

Doc.dr Zbigniew KIERZKOWSKI. Przedłożone przez KBI materiały budzą wiele wątpliwości i uwag.

Przygotowanie stanowisk dla nowych komputerów wymaga szkolenia kadr. Można to zrealizować w systemach, które łączą się z systemami naukowymi i przemysłowymi. Szkolenie kadr powinno mieć charakter masowy i wymaga powołania ośrodków na terenie całego kraju.

Mgr Jerzy LIPIŃSKI. Program instalacji komputerów wymaga zapewnienia urządzeń wejścia do tych maszyn w formie nośników informacji. Sprawa ta musi być rozwiązana w kontekście założeń budowy KSI, który będąc systemem zintegrowanym, wymagać będzie odpowiedniej ilości urządzeń wejścia. Obecnie odczuwa się duży niedobór tych urządzeń. Dostawy dziurkarek taśmy opierają się na imporcie. Ascoty są niedobre i stan

ich mimo zwracania uwagi nie ulega poprawie. Z zagadnieniem tym wiąże się konserwacja maszyn oraz konieczność wyprzedzającego przeszkolenia obsługi tych urządzeń. Dużo niepokoju wywołuje produkcja papierów.

Cały ten problem wymaga pozytywnych rozwiązań.

Prof.dr Leon ŁUKASZEWICZ. Podzielone są opinie na temat polityki sprzętowej w kraju. Z materiałów KBI dowiadujemy się o zamiarze uruchomienia EMC typu Odra. Wydaje się, że sprawa ta ma kapitalne znaczenie dla rozwoju informatyki. Od 5-ciu lat mówi się o JSM, lecz w następstwie zaniedbań w tym zakresie system ten nie został wdrożony. Jeśli chodzi o oprogramowanie - powinno się przyjąć standardy krajowe. Polityka standardu powinna wyjść ze środowiska informatycznego. Najpilniejszym zadaniem dla Państwowej Rady Informatyki jest wyjaśnienie, czy należy orientować się na JSM, czy na różnorodność maszyn. Wymaga to przedyskutowania. Przemysł krajowy narzuca użytkownikom typy maszyn. Należy powołać komisję do spraw polityki standardu sprzętu i przedstawić propozycje zajęcia stanowiska w tej sprawie. Już kilkanaście lat temu działała tzw. Komisja Wanga, która wysuwała konieczność ustalenia typów zakupywanych maszyn. "Informatyka" otrzymuje szereg zapytań, jakie maszyny powinno się zakupywać.

Mgr Stefan BRATKOWSKI. Dziękuję za zaszczyt powierzenia Pracowni Prognozowania OBRI prowadzenia Klubu Dyskusyjnego.

Jak wykazała dyskusja, jesteśmy odcięci od informacji światowych na temat krajowych i zagranicznych maszyn cyfrowych, oprogramowania, interface'u itp.

Nie wiemy dokładnie, co to jest interface, choć na zachodzie prace nad tym urządzeniem pośredniczącym zostały rozwiązane. Doświadczenia krajów zachodnich trzeba przenieść na nasz grunt.

Zapytuje, czy będzie możliwe prowadzenie ekspresowej informacji dla członków Rady i zapraszanie zagranicznych specjalistów?

W OBRI podjęto prace nad uruchomieniem banku danych, obejmującego dane osobowe informatyków.

Doc. mgr inż. Zbigniew PROCHOT. Należy uporządkować terminologię w dziedzinie informatyki. Sprawą tą powinna zająć się Państwowa Rada Informatyki.

Sprawę rozwoju informatyki należy ujmować kompleksowo.

Szkolenie powinno mieć charakter dwojaki: przyszłościowy dla potrzeb informatyki i doraźny w formie przeszkalania.

Szkoleniem powinna być objęta cała kadra instytucji - użytkownika maszyn.

Przebieg szkolenia kadr w resorcie oświaty nie jest zadowalający, istnieje jednak tam Pełnomocnik Ministra d/s In-

formatyki, przez którego należy oddziaływać na realizację tego zadania. Nie należy również zapominać o obowiązującej uchwale Nr 306 Rady Ministrów oraz o tym, że mamy funkcjonujący system doskonalenia kadr kierowniczych, w którym należy widzieć również informatykę.

Materiały KBI zawierają szereg przemilczeń w zakresie szkolenia, np. szkolimy Bułgarów, Węgrów i 1000 projektantów systemów, a o tym się nic nie mówi.

Systemów informatycznych nie wolno odrywać od systemów zarządzania i od tego, co robi Komisja Partyjno-Rządowa d/s funkcjonowania organów zarządzania.

Idea powołania zespołów problemowych i klubu dyskusyjnego jest słuszna.

Dr Leon RZENDOWSKI. Grozi nam niebezpieczeństwo marnotrawstwa sił i środków. Nie można się zgodzić z wypowiedzią Min. Z. Jasickiego, że prace nad KSI, prowadzone oddolnie i odgórnie spotkają się w określonym czasie.

Będą i muszą powstawać nowe ośrodki obliczeniowe i systemy, sens jednak polega na tym, aby to wszystko rozumnie skoordynować od strony różnych typów maszyn, oprogramowania itp. Musimy opierać się na maszynach typu Odra, nie przesądzając kwestii jednolitości maszyn.

Obok spraw technicznych duży nacisk należy położyć na koordynację systemów /kody, indeksy itp./

W materiałach KBI Krajowy System Statystyczny Informacji Państwowej /§5 uchwały Nr 33/71 / potraktowany został jako system branżowy, podczas gdy jest on koroną wszystkich systemów branżowych i innych.

Proponuje system ten uczynić przedmiotem obrad Państwowej Rady Informatyki.

Nie działamy w pustce, system informacji lepszy lub gorszy istnieje. Należy go jedynie rozumnie przekształcać i udoskonalać.

Dr inż. Andrzej TARGOWSKI. KBI widzi następujące kierunki działania:

- 1/ zabezpieczyć potrzeby nauki i placówek naukowo-badawczych /przygotowanie kadr, prace naukowo-badawcze rozwiązujące działania na przyszłość/ oraz administracji centralnej i terenowej.
- 2/ tak rozmieszczać sprzęt i organizować systemy, aby w obecnej 5-latce przekroczyć barierę sprzętową i wzmocnić centralne planowanie.
- 3/ zabezpieczyć komputeryzację ważniejszych obiektów gospodarczych drogą wyposażenia ich w sprawnie działające systemy.
- 4/ ważnym zagadnieniem jest KSI. Od posiedzenia w Białymstoku, poświęconemu temu zagadnieniu, przedyskutowano główne ukie-runkowanie prac nad tym systemem w sensie klasyfikacji oraz podziału na system państwowy i systemy resortowe. Chcemy stworzyć mapy problematyczne w celu wyłowienia najważniejszych systemów.

5/ uznajemy potrzeby resortu szkolnictwa w zakresie zaopatrzenia w komputery. W tym celu uruchamiamy systemy abonenckie.

Niestety, resort szkolnictwa jest jedynym resortem, który nie opracował programu rozwoju informatyki. Zmuszeni jesteśmy zrobić taki program we własnym zakresie. Zarys tego programu został już nakreślony.

6/ Zlokalizowanie systemu CYFRONET w Świerku podyktowane zostało zmianą profilu działalności COPAN, który jedyny w W-wie miał warunki do zagospodarowania tego systemu oraz korzystnymi warunkami, jakie zaoferował IBJ w Świerku w postaci: baraku, budynku, hotelu, środków komunikacji i innych udogodnień, których realizacja nastąpi w b. krótkim okresie czasu. Kadra IBJ zapewnia obsługę systemu. Kwestia wykorzystania systemu CYFRONET zależy w głównej mierze od ilości końcówek.

7/ OBRI zapewnia realizację programu szkolenia doraźnego, a nie kształcenia kadr.

Zależy nam na zaopatrzeniu katedr szkolnictwa wyższego w wykładowców i przeszkoleniu ich za granicą. Brak wykładowców stanowi barierę w rozwiązaniu przygotowania kadr dla potrzeb informatyki. Bariera ta zmusza nas do uruchomienia instytucji instruktorów.

- 8/ w związku z zarzutami podniesionymi do materiałów ilustrujących akcję wydawniczą, informuje, że materiały te dotyczą akcji prowadzonej przez KBI, a nie przez inne instytucje.
- 9/ Miniony rok był trudny dla KBI z uwagi na kompletację załogi, którą zakończono dopiero w IV kwartale 1971 r.
- 10/ Informatyka jest złożoną dyscypliną, która jako zjawisko kulturowe, cywilizacyjne wymaga stopniowego pokonywania barier.

Prof. dr inż. Jan KACZMAREK. Proponuje nie formułować w dniu dzisiejszym wniosków, jakie podniesione zostały w dyskusji, lecz upoważnić do ich sformułowania Prezydium Rady.

Po rozesłaniu tych wniosków do wszystkich członków i otrzymaniu ewent. uwag - nadać im moc obowiązującą w drodze podpisania przez Przewodniczącego Rady.

Propozycja powyższa została przyjęta przez Radę bez sprzeciwów.

Następnie prof. dr inż. J. KACZMAREK sformułował pod adresem Prezydium Rady następujące uwagi:

- 1/ Dyskusja potwierdziła, że systematyczna praca Rady jest nieodzowna,
- 2/ Istnieje potrzeba powołania następujących zespołów problemowych do spraw:

- środków materialnych, obejmującego zagadnienia sprzętu, środków łączności, zaopatrzenia oraz serwisu technicznego,
  - kodów i oprogramowania podstawowego, standardowego i typowego,
  - organizacji i opracowania systemów,
  - przygotowania personelu, obejmującego szkolenie kadr, organizacyjnego przygotowania użytkowników komputerów oraz terminologii w zakresie informatyki,
  - innych zespołów w razie stwierdzonej potrzeby.
- 3/ Upoważnić Prezydium Rady do określenia nazw dla powyższych zespołów oraz szczegółowej tematyki ich prac oraz ustalenia składu osobowego poszczególnych zespołów z uwzględnieniem osobistych zainteresowań zgłoszonych przez członków Rady,
- 4/ Zobowiązać Sekretarza do przekazywania materiałów członkom Rady, na co najmniej 2 tygodnie przed wyznaczonym posiedzeniem,
- 5/ Przedmiotem następnego posiedzenia Rady uczynić KSI w orientacyjnie ustalonym terminie - 11 maja, a drugie posiedzenie przewidzieć na przełomie październik-listopad br.

- 6/ Zobowiązać Klub Dyskusyjny PRI do zorganizowania co najmniej 2-ch posiedzeń poświęconych omówieniu zagadnienia KSI i przedstawienia propozycji w tym względzie.
- 7/ Z uwagi na ważność problemu, jakim jest kontrola organizacyjnego przygotowania użytkowników komputerów do instalowania - zobowiązać Zespół 1 do przedstawienia propozycji rozwiązania tego zagadnienia.
- 8/ Wobec stwierdzonej w toku dyskusji potrzeby szerokiej informacji na tematy informatyki, proponuje się, aby oficjalny organ "Informatyka" poszerzył kolumny o informację typu poruszonego w dyskusji i informował opinię publiczną o posunięciach KBI i regionalnych. W zamian za to udzielimy pomocy temu czasopiśmie w przekształceniu go w 2-tygodnik.
Wszyscy członkowie Rady otrzymywaliby to czasopismo na zasadzie nieodpłatności z tym, że KBI zapewniłoby środki na umieszczanie tych informacji.
Propozycja ta nie przekreśla potrzeby wydawania informacji, o której mówił red. S. Bratkowski.
- 9/ Powiadomić opinię publiczną o powołaniu zespołów problemowych Rady i ich składzie osobowym.
- 10/ Uznając wagę zagadnienia środków łączności dla zapewnienia prawidłowego rozwoju informatyki - zobowiązać Zespół 1. do przygotowania propozycji uzupełnienia programu rozwoju telekomunikacji, zatwierdzonego przez Biuro Poli-

tyczne KC PZPR, w części dotyczącej transmisji danych.

- 11/ Zachodził potrzeba ustalenia, co jest faktyczną barierą w rozwoju informatyki, czy JSM - czy różnorodność maszyn ? Wypowiadając się za przyjęciem koncepcji JSM - koniecznym jest przedyskutowanie i wypracowanie stanowiska w tej sprawie przez Zespół 1.
- 12/ Osiągnięcie celów, jakie przyświecają koncepcji systemów abonenckich, zależy w głównej mierze od mocy maszyn i ilości końcówek.
Prace nad tymi systemami należy kontynuować mimo przeświadczenia, że nie wyczerpują one w całości naszych potrzeb w tym względzie.
- 13/ Słuszne są sugestie uzupełnienia składu Rady o przedstawiciela resortu oświaty.

W przekonaniu, że posiedzenie Państwowej Rady Informatyki przyniosło wyraźne korzyści, wskazało na potrzebę dokonania korekt podjętych przedsięwzięć i ukierunkowania prac w przyszłości, - prof. dr inż. J. Kaczmarek zaapelował do członków Rady o czynne włączenie się do prac zespołów problemowych i zamknął posiedzenie Rady.

S e k r e t a r z

/dr inż. Z. Gackowski/

UCHWAŁA

Państwowa Rada Informatyki na swym inauguracyjnym posiedzeniu w dniu 20 stycznia 1972 r. przyjęła następującą uchwałę w sprawach organizacyjnych:

1. W oparciu o § 4 zarządzenia Nr 91 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 września 1971 r. uzupełnić skład Prezydium Rady o 4-oh członków Rady w osobach:
  - Prof. dr inż. Zbigniewa Jasiokiego,
  - Gen.brygady Władysława Mroza,
  - Prof. dr Stanisława Turskiego,
  - Prof. dr Stefana Węgrzyna.
2. Przyjąć zasadę odbywania plenarnych posiedzeń Rady dwa razy do roku.
3. W okresach między posiedzeniami plenarnymi Rady, prowadzić dyskusje i wymianę poglądów na tematy interesujące członków Rady w ramach Klubu Dyskusyjnego PRI, któremu organizacyjne oparcie zapewni Pracownia Prognozowania Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Informatyki.
4. Powołać następujące zespoły problemowe Rady do spraw:
  - 1/ zagadnień związanych ze sprzętem informatycznym, środkami transmisji danych i serwisem technicznym - /Zespół 1/,
  - 2/ kodów, oprogramowania podstawowego, standardowego i typowego - /Zespół 2/,
  - 3/ organizacji i opracowania systemów informatycznych - /Zespół 3/,

- 4/ przygotowania personelu, obejmującego zagadnienia szkolenia kadr, organizacyjnego przygotowania użytkowników komputerów i terminologii w zakresie informatyki - /Zespół 4/,
- 5/ inne zespoły - w razie stwierdzonej potrzeby.
5. Upoważnić Prezydium Rady do określenia nazw dla powołanych zespołów problemowych i szczegółowego zakresu tematyki ich prac oraz ustalenia składu osobowego poszczególnych zespołów problemowych z uwzględnieniem osobistych zainteresowań zgłoszonych przez członków Rady.
6. Zobowiązać Klub Dyskusyjny PRI do zorganizowania co najmniej 2-ch posiedzeń Zespołu 3. na temat Krajowego Systemu Informatycznego i przygotowania stanowiska w tej sprawie na plenarne posiedzenie Rady, którego orientacyjny termin ustala się na dzień 11 maja 1972 r.
7. Uznając za niezmiernie ważne dla prawidłowego rozwoju informatyki zagadnienie kontroli organizacyjnego przygotowania użytkowników komputerów do ich zainstalowania - zobowiązać Zespół 4. do przygotowania propozycji rozwiązania tego zagadnienia - na drugie posiedzenie Rady.
8. Zobowiązać Zespół 1. do przygotowania propozycji dotyczących:
- 1/ uzupełnienia programu rozwoju telekomunikacji, zatwierdzonego przez Biuro Polityczne KC PZPR, w zakresie środków łączności dla potrzeb informatyki,

- 2/ polityki w zakresie sprzętu informatycznego /jednolitość czy różnorodność maszyn/.
9. Upoważnić Prezydium Rady do:
- 1/ sformułowania treści wniosków uwzględniających dyskusję nad przedłożonymi Radzie materiałami,
  - 2/ rozesłania projektu wniosków wszystkim członkom Rady w celu zgłoszenia ewentualnych uwag,
  - 3/ nadania mocy obowiązującej wnioskowi w drodze podpisania ich przez Przewodniczącego Rady.

PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ RADY INFORMATYKI

[Signature]
/Prof. dr inż. J. Kaczmarek/

W N I O S K I

z dyskusji przeprowadzonej na inauguracyjnym posiedzeniu Państwowej Rady Informatyki w dniu 20 stycznia 1972 r.

Państwowa Rada Informatyki postanawia przyjąć następujące wnioski wynikające z dyskusji przeprowadzonej na inauguracyjnym posiedzeniu w dniu 20 stycznia 1972 r.

1. Przyjąć zasadę wysyłania zaproszeń i materiałów na plenarne posiedzenia Rady co najmniej na 2 tygodnie przed wyznaczonym terminem posiedzenia w celu stworzenia członkom Rady możliwości zapoznania się z materiałami, będącym przedmiotem posiedzenia i przygotowania się do dyskusji.

Wykonawca: Sekretarz Państwowej Rady Informatyki

2. W planowaniu dokształcania kadr w zakresie informatyki niezbędnym jest uwzględnianie społecznych kosztów związanych z tym dokształcaniem, obejmujących takie elementy jak koszty delegacji, koszt oderwania od miejsca pracy itp.

Wykonawca: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Informatyki
Krajowe Biuro Informatyki.

3. Mając na względzie ogromny wpływ przygotowania kadr dla dalszego rozwoju informatyki, - koniecznym jest uzupełnienie składu Państwowej Rady Informatyki o przedstawiciela Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

Wykonawca: Sekretarz Państwowej Rady Informatyki.

4. Należy zapewnić, aby szkolenie kadr informatycznych realizowane poprzez resort oświaty i szkolnictwa wyższego oraz poprzez inne przyjęte formy, stanowiło jeden spójny system.

Wykonawca: Krajowe Biuro Informatyki.

5. Resort oświaty i szkolnictwa wyższego, na którym spoczywa główny ciężar przygotowania kadr dla potrzeb informatyki, należy wypósażyć w niezbędną liczbę komputerów III-ciej generacji dla dydaktyki, badań i zarządzania.

Wykonawca: Krajowe Biuro Informatyki.

6. Rozwój krajowej produkcji minikomputerów K-202 wymaga daleko-
idącego usamodzielnienia zakładu produkującego te komputery.

Wykonawca: Komitet Nauki i Techniki w porozumieniu z Minister-
stwem Przemysłu Maszynowego.

7. Należy uczynić przedmiotem odrębnego posiedzenia Państwowej Ra-
dy Informatyki zagadnienie systemu obsługi klienta w zakresie
dostaw sprzętu informatycznego, jego konserwacji, oprogramowa-
nia oraz szkolenia personelu.

Wykonawca: Sekretarz Państwowej Rady Informatyki.

8. Celowym wydaje się poszerzenie łamów czasopisma "Informatyka"
o informacje na temat problemów dyskutowanych na posiedzeniach
Państwowej Rady Informatyki oraz przedsięwzięć organizacyjno-
technicznych ze strony KBI, resortów i regionów w zakresie in-
formatyki z jednoczesnym przekształceniem tego czasopisma w
dwutygodnik nieodpłatnie dostarczany członkom Państwowej Rady
Informatyki.

Wykonawca: Krajowe Biuro Informatyki
Naczelna Organizacja Techniczna.

SKŁAD OSOBOWY

ZESPOŁU 1. PAŃSTWOWEJ RADY INFORMATYKI D/S SPRZĘTU

PRZEWODNICZACY

1. Prof. dr Antoni KILIŃSKI

SEKRETARZ

2. mgr inż. Jacek KARPIŃSKI

CZŁONKOWIE

3. prof. dr Jerzy BROMIRSKI
4. mgr inż. Jerzy GRADOWSKI
5. mgr inż. Jerzy HUK
6. mgr inż. Thanasis KAMBURELIS
7. dr Roman KULESZA
8. prof. dr Leon ŁUKASZEWICZ
9. doc. Romuald MARCZYŃSKI
10. dr Leon RZENDOWSKI
11. prof. dr Stefan WĘGRZYN
12. doc. dr Andrzej ZIELIŃSKI

SKŁAD OSOBOWY
ZBESPOŁU 2. NAJĘTOWEJ RADY INFORMATYKI
D/S KODÓW I OPROGRAMOWANIA

PRZEWODNICZACY

1. prof. dr Stefan WĘGRZYN

SEKRETARZ

2. mgr Waldemar WIŚNIEWSKI

CZŁONKOWIE

3. doc. dr Marek GRENIEWSKI
4. mgr inż. Jacek KARPIŃSKI
5. doc. dr Zbigniew KIERZKOWSKI
6. dr Roman KULESZA
7. prof. dr Roman KULIKOWSKI
8. prof. dr Leon ŁUKASZEWICZ
9. doc. Romuald MARCZYŃSKI
10. prof. dr Stanisław TURSKI
11. prof. dr Roman ŻELAZNY

Projekt

SKŁAD OSOBOWY
ZESPOŁU 3. PAŃSTWOWEJ RADY INFORMATYKI D/S
ORGANIZACJI I OPRACOWANIA SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

PRZEWODNICZĄCY

1. Gen.bryg. Władysław MRÓZ

SEKRETARZ

2. mgr inż. Andrzej DĄBKOWSKI

CZŁONKOWIE

3. doc. dr Edward KOWALCZYK
4. dr inż. Zbigniew GACKOWSKI
5. mgr inż. Antoni BOSSOWSKI
6. prof. dr Jerzy BROMIRSKI
7. mgr inż. Ryszard DĄBRÓWKA
8. prof. dr Henryk GÓRECKI
9. mgr inż. Jerzy GRADOWSKI
10. doc. dr Marek GRENIEWSKI
11. prof. dr Zbigniew JASICKI
12. mgr inż. Jacek KARPIŃSKI
13. doc. dr Zbigniew KIERZKOWSKI
14. mgr Jerzy LIPIŃSKI
15. mgr Władysław MADUROWICZ
16. doc. Romuald MARCZYŃSKI
17. mgr Alfons MYŚLIŃSKI
18. płk mgr inż. Marian PASTERNAK
19. prof. dr Tadeusz PECHE
20. prof. dr Krzysztof PORWIT
21. doc. mgr inż. Zbigniew PROCHOT
22. dr Leon RZENDOWSKI
23. dr inż. Andrzej TARGOWSKI
24. prof. dr Stefan WĘGRZYN
25. mgr Waldemar WIŚNIEWSKI
26. doc. dr Andrzej ZIBLIŃSKI
27. prof. dr Roman ŻBLAZNY

Warszawa, dnia 29 marca 1972 r.

PAŃSTWOWA
RADA INFORMATYKI

P o u f n e

OR-21/pzn/72

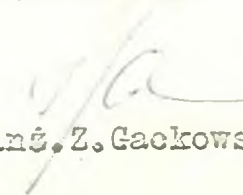
Przewodniczący
Komitetu Nauki i Techniki
Prof.dr inż. Jan Kaczmarek
w miejscu

W załączeniu przedstawiam opracowanie informacyjne na temat Krajowego Systemu Informatycznego, ilustrujące aktualny stan prac i przygotowań do opracowania koncepcji tego systemu.

Założenia koncepcji Krajowego Systemu Informatycznego zostaną opracowane do końca m-ca marca br. a w dniu 11 maja br. będą przedmiotem posiedzenia Państwowej Rady Informatyki.

Zakłada się, że założenia koncepcji Krajowego Systemu Informatycznego zostaną - po zaopiniowaniu przez specjalnie do tego celu powołaną międzyresortową Komisję - przedłożone na porządek obrad Prezydium Rządu do końca miesiąca maja 1972 r.

Sekretarz

dr inż. Z. Gackowski